

RAPPORTNYTT

UTGITT AV

NUFOC

Nr. 4. 1977.

R A P P O R T N Y T T

Norsk UFO Centers
tidsskrift.

Post og bestillingsadresse:

Norsk UFO Center
Postboks 1155 / 5001 Bergen
Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året.

Abonnementspris: Kr. 30.-

R E D A K T Ø R:

Finn W. kalvik.

I redaksjonen:

Egon Nielsen.

Redaksjonens adresse:

Armauer Hansensvei 11,
5030 Landås.
Telefon: (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center - Vestlandet

Avd.leder: Finn W. Kalvik

Boks 1155, 5001 Bergen.

RAPPORTSENTRAL:

Egon Nielsen

Samme adresse.

Øversetter til Global seksjon:

Roald Ellingsen.

T R Y K K :

Svein Anthun. Tlf.: 26 11 78.

Norsk UFO Center - Sørlandet:

Avd.leder: Alf Thomassen
Grensen 4, Tlf.: 041- 23 3 29.
4800 A R E N D A L.

Norsk UFO Center - Østlandet:

Avd.leder: Eldbjørg Fjeldberg
Postboks 84, Tlf.: (02) 73 06 37.
2001 Lillestrøm.

Norsk UFO Center - Trondheim:

Organisasjonsleder:

K. Stenødegård

Postboks 2119

7001 T R O N D H E I M.

N O R S K U F O F O R U M

Norsk UFO Centers tidsskrift.

Utkommer 5 ganger i året.

Post og bestillingsadresse:

Postboks 2119 / 7001 Trondheim

Postgiro: 3 46 95 74.

Abonnementspris: Kr. 20.-

Redaktør: K. Stenødegård.

Utrykn.seksjon, marin/land
Tønsberg.

Seksj.leder: Odd Gunnar Røed,
Postboks 14, 3133 Duken.
Telefon: 033 - 83 6 06.

Utrykn.seksjon, Moss.

Seksj.leder: Arne Smevik,
Postboks 116, 1501 Moss.

Forsknings-seksjon, Drammen.

Seksj.leder: Tom Runar Lemb,
Postboks 2029, 3001 Drammen.

I dette nr.:

Norske observasjoner.....	side 4 - 8
Ufonaut forulykket i Midt-Sverige?.....	" 9 - 12
"De" blir mindre og mindre!.....	" 13
Tallrike UFO-observasjoner ved Atom-kraftverk.....	" 14 - 15
Flygende diskos, vest for Hamburg.....	" 15
UFO og ufonaut, sett ved Winchester.....	" 16 - 18
Observasjoner over Estland.....	" 19 - 22
Lysstråle fra UFO skader en gutt.....	" 22 - 23
To "tvilling-hendelser i Brasil og USA.....	" 23 - 25
Spansk general innrømmer å ha sett UFO.....	" 25 - 26
Apropos "overvåking".....	" 26.

REDAKSJONELT:

Det var Satan!

Vår brave avd.leder på Sørlandet, har sendt oss en kopi av en artikkel i "Evangelisten", et religiøst tidsskrift som utkommer i Kristiansand.

I denne artikkelen "behandler" bladet UFO-problemet på den særegne måten som bare et slikt blad kan gjøre som stiller helt og fullstendig blank i nevnte problematikk.

Bladet skriver bl.a. at "UFO har vært et mysterium i århundrer men nå hevder en australsk vitenskapsmann, dr. Clifford Wilson i et Denver-intervju at han tror UFO er satanisk.

"Det har kostet meg noe å identifisere meg selv med dette synspunkt, for jeg er en normal universitetsprofessor".

Wilson er professor i arkeologi og psykologi ved Monash University i Melbourne. Hans teori er emnet i en bok han utgav i 1974, "UFO's and Their Mission Inposible". Han tror ikke UFO'er kommer fra andre planeter.

Bladet skriver videre at dr. J.Allen Hynek, astrofysiker ved Northwestern University, knytter UFO's til det okkulte - til spiritisme, men han går ikke så langt at han tror at det er av djevelen. Wilson forteller at mange er blitt mentalt forstyrret etter kontakt med UFO-vesener. - Så langt "Evangelisten".

La meg så i all beskjedenhets få knytte noen kommentarer til ovennevnte.

over til side 8... ➤

N O R G E

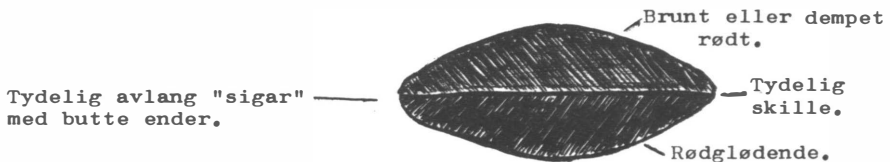
Tre rapporter fra Trysil og en fra Røros, fra samme vitnet: Hilde Bustad, som hadde disse observasjonene i tidsrommet: 31.01. 69 til 12.07.75. Intervjuer: Per Ottesen, NUFOC-øst.

31.01.69/I

Klokken 17.00, får vitnet gjennom vinduet øye på et sigarformet fartøy som dukker opp over skogen i nordvest. Hun sprang ut for å se bedre, og da passerte fartøyet rett over henne. Det var da så nært - ca. 200 meter - at det virket som om det dekket hele himmelen.

Fartøyet var tydelig avlangt, ca. 100 meter, men hadde butte ender og var tykkere på midten. Der var en tydelig skillelinje langs med kroppen, og undersiden var kraftig rød (glødende), mens overdelen var mere rødbrun.

Fartøyet hadde ingen vinduer eller utstikkende antenner. Det forsvant i stor hastighet med en svak susende lyd, mye hurtigere enn et jetfly, og retningen var sørover mot svenskegrensen. Det virket som fartøyet steg hele tiden og ble tilslutt sett som en smal rød stripe i det fjerne. Obs.tid: ett minutt. Det var lettskyet og svak vind, - 7° C.

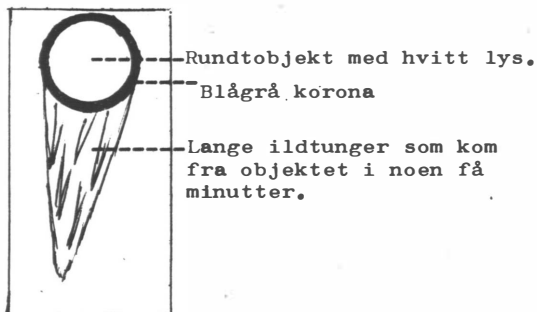

250369/I

Klokken er 21.00, og vårt vitne ser gjennom vinduet i øst, et rundt lysende objekt med blågrå korona og en skarp lang ildtunge rett ned mot jorden. Ildtungen var avgrenset med skarpe kanter på sidene slik at det lignet en omvendt kjegle. Varmen nådde ikke ned mot bakken, men løste seg opp etterhvert.

Etter dette aksellererte objektet (som til nå hadde stått helt i ro) voldsomt og forsvant i kollosal hastighet i sør-østlig retning inn over Sverige. Det siste som var synlig var koronaen som ble sett som en blå ring. Objektets diameter anslås til 40-50 meter og avstand fra vitnet: ca. 5000 meter. Obs.tid: 5 minutter, klarvær, mørkt m/måne til høyre for vitnet. Ti-femten minusgrader.

Tegning til rapport:
250369/I.

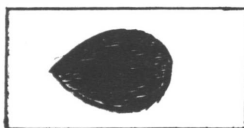
051073/I

Vitnet stod ved det åpne vinduet klokken 11.30, da hun la merke til at det likesom i puljer kom dalende lange tynne tråder ned fra himmelen. Disse sølvaktige trådene, nesten tynne som spindel-vev, hang seg opp i kraftledningene og i furuskogen omkring.

Mens hun holdt øye med dette fenomenet, kom det først en hvit kule sakte dalende som et stort egg innimellom alt spindelvevet. Denne syntes å "lande" ved uthuset. Da også en eggliknende sort kule sammen med en pulje av "spindelvev" kom dalende sakte på samme måte, sprang vitnet ut, men kulene var ikke å finne selv om hun er helt sikker på at de "tok bakken". Der var heller ikke noe spor etter dem.

"Spindelvevet" (englehår? red,) som hopet seg opp i store mengder hang på ledninger og trær hele dagen, men det kom ikke mere av "stoffet" etter at den svarte kulen hadde "landet".

Kulene menes å ha målt ca. 10 cm. i diameter og avstand fra vitnet var ca. 35 meter. Obs.tid: hele ettermiddagen. Svak vind, klarvær og 20 plussgrader.

To like store "egg"
Det en hvitt og det andre sort. "Vanlige farger, ikke blanke eller lysende."

120775/I

Røros.

Klokken var 13.30, og vitnet så det røde objektet kom svevende langs snaufjellet og fulgte dette ned mot skoggrensen. Tenkte først det var et fly eller helikopter, men så at dette ikke var tilfellet da objektet var helt rundt og glatt med signalrød farge. Det steg så rett opp igjen, nesten til toppen av fjellet og kom så sakte ned igjen.

Dette gjentok seg 4-5 ganger, men da det siste gang gikk ned i skogen, gikk vitnet fra stedet.

Hun trodde lenge at det kunne ha vært en ballong som hadde et militært formål, men har siden funnet ut at dette umulig kan stemme.

Hennesinntrykk av hendelsen var at det hele var en handling for å gjøre seg bemerket, og at "noen" ønsket kontakt. Hvorfor hun fikk denne bestemte og sterke følelsen, vet hun ikke, men hun er fortsatt helt sikker på at det lå en bestemt mening bak manøvreren. Obs.tid: 30 minutter, og solen stod bak vitnet. Det var vindstille og 18 plussgrader. Objektets størrelse anslås til 5 m. i diameter. Avstand fra vitnet: ca. 3000 m.

Kulerundt, glatt
objekt med jevn
signalrød farge.

221175/I

Sogn og Fjordane.

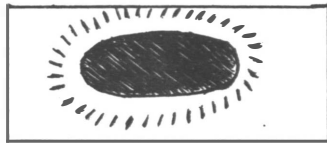
Vitnet kommer kjørende langs veien mellom Utvik og Byrkjelo kl. 04.00 om morgenen i fint klarvær, da han i øvre kant av front-ruten får øye på et hvitgult avlangt objekt, som syntes å følge bilen i samme hastighet som denne.

Objektet var sterkt lysende med en gulaktig korona, og det fulgte bilen, mens han kjørte over Utvikfjellet. Han fikk øye på det i en av de første svingene opp for Utvik, og kunne hele tiden se objektet gjennom frontruten, selv når han kjørte gjennom svingene.

Objektet var vekslende drivende hvitt og gulaktig. Fargen var sterk-est i midten. Koronaen var tydelig og den var mere kremgul enn "gjen-standen" inni. Denne gjenstanden var også tydelig avtegnet, fargen var litt blåaktig til tider.

Han stoppet flere ganger og gikk ut av bilen. Det var ingen lyd å høre, og den stod stille over bilen når denne stod stille. Da gjenstanden forsvant for ham bak et fjell i Våtedalen, etter at han hadde passert Byrkjelo, ble det tydelig mørkere. Bilmotoren gikk hele tiden normalt, lyset fra gjenstanden dannet en avgrenset lyskugle med en diameter på ca 100 meter på bakken.

NUFOC-vest/L.S.Flåta.

050377/I

Froland.

Vitnet var på tur fra Mjåvatn, til egen hytte hvor familien ventet. Klokken var 18.30, og det var nedbør og lavt skydekke. Han forteller:

"Løypa går sydøstover med sterk stigning 3. km. Været lettet på vei oppover og i en rift i skyene så jeg et lyspunkt som jeg ubevisst registrerte som et skimt av månen p.g.a. fargen. Retning var i nordvest. Oppe i høyden fikk jeg fullmånen rett i front i sydøst, og det var da jeg forstod at jeg så noe uvanlig. Mitt lys stod nær en annen stjerne, og da vi fra hytta så at det fjernet seg mot nord, holdt vi øye med det i ca. 2 timer til det forsvant under horisonten".

Tre vitner til hendelsen, tussmørke og 0°C .

NUFOC-SØR/Alf Thommassen.

200377/I

Brumunddal.

Vitnet gikk tur med hunden kl. 20.30 i Nybygda, da hun ble oppmerksom på et lysblink som hun først tok for et stjerneskudd. Men det viste seg å være en rødgul kule på størrelse med fullmånen. Den lyste klart et øyeblikk før en tåkedott la seg rundt kulen i løpet av få sekunder og dekket den helt. Tåken trakk seg sakte sammen og minnet om en røksky, og der kulen hadde stått på himmelen var dekket av røkskyen.

Det hele stod på i ca. 10 minutter før røken var vekk og det igjen var klar himmel. Kulen viste seg 75° på himmelen i nord, og vitnet kan ikke gi noen naturlig forklaring på fenomenet.

NUFOC-ØST.

100477/I

Nesbyen.

Vitnet forteller at de var 5 ungdommer 20-25 år, som skulle besøke noen venner på en hytte på Buvatn, ca. 2 mil nordøst for Nesbyen.

"Det var et stykke å gå fra veien, og undertegnede og to vitner gikk i forveien, mens de to andre parkerte bilen. Vi stoppet etter en stund og stod og pratet, da jeg kom til å snu hodet i den retningen vi var kommet fra. Jeg oppdaget objektet 120° i nordøst, like over en ås som ligger ca. 3-4 km. borte, og gjorde de andre oppmerksom på det. Vi ble straks enige om at det ikke var en stjerne, da det var for stort. Det stod stille i 10-15 sekunder og lyste konstant inntil det sluknet sakte. Det kom ingen lyd fra objektet, og det stod stille under hele obs.tiden. Det var mørkt og vindstille og 10 minusgrader.

Sverre Gulbrandsen/NUFOC-vest.

Litt diffus
i kantene...

030577/I

Fyllingsdalen - Bergen.

Vitnet, 37 år. og en venninde, ser fra sin balkong kl. 21.40, en lysende gjenstand fly hurtig over Fyllingsdalen i vanlig flyhøyde. Gjenstanden stod i ro da den først ble oppdaget, i ca. 5 minutter. Den sirklet langsomt i glideflukt med rødt-grønt signal. I kikkert (8x30) synes signalen å gå i "spiralformasjon". Gjenstanden stoppet så opp på vestsiden av Løvstakken "over" Lys-hovden, like ved vitnets bolig. Begynte så igjen å sirkle over dalen, og forsvinner raskt i retning vest mot Flesland, og blir borte. Et fly kom for innflygning og "passerte" gjenstanden som da stod lavere og fremdeles i ro. Det var klarvær og vindstille, og ingen måne.

FWK/NUFOC-vest.

Redaksjonelt. fra side 3.

Omtalte herre med de mange navn: Satan, Djevelen, Fanden, Gamle-Erik og Lucifer, bare for å nevne noen, har fått skylden for det meste av alt det gale menneskene har bedrevet ned gjennom tidene (en sydebukk skal man jo ha). Nå er altså turen kommet til UFO'ene og de som evt. bemanner disse (les: smådjevler) Professor Wilson påstår at han er en normal universitetsprofessor. Ja, mon det ? Ville det ikke være mere normalt å innse at de fleste av hans kolleger vitenskapsmenn, forlengst er kommet til den oppfatning at det absolutt må eksistere former for intelligent liv i verdensaltet. Og - selv om mange vegrer seg for å tro det - at noen av disse intelligenser er i stand til å forflytte seg fra det ene solsystem til det annet?

Fremmede luftfartøy som man ikke kan forklare opprinnelsen til, er iaktatt fra alle steder på jorden, men det er ennå ikke innrapportert at noen har observert Satan, dette mytologiske og imaginære vesen som har spøkt i menneskenes hjerne i snart 2000 år.

At dr. Hynek knytter UFO's til det okkulte og spiritismen, er en påstand som så å si er grepet ut av luften. Han har riktignok et sted sagt at det at okkultister har blannet seg inn i UFO-problemet, har utelukkende vært til skade for saken og ikke minst forskningen. Ellers mener dr. Hynek at UFO-problemet er virkelig nok, og at det forlengst burde vært under global forskning.

Men dette skal vi ikke forvente at "Evangelisten" skal vite. For dem er det nok at Satan er implisert, og at det i disse kretser hersker en smule begrepsforvirring med Satan kontra "De Himmelske Krefter", kan vel best illustreres i følgende historie fra den tiden man brukte håndsveiv til å starte opp bilene med.:

En prest kom forbi en lastebilsjåffør som hadde vanskeligheter med å få startet opp bilen sin. Det falt jo en del eder og forbannelser i den anledning, og presten hysjet på ham og sa: "Prøv heller med et Gudsord, så skal du se at det går bedre". Sjåfføren så forbauset opp på presten, bøyde seg over håndsveiven og sa: "Ja, så i Guds navn da!!" Og dermed startet bilen!! Hvorpå presten forskrekket utbrøt: "Det var da som Fanden!".

red.

SVERIGE

FANT EN REISENDE FRA EN ANNEN KLODE
DØDEN ET STED I MIDTSVERIGE I 1955?

Ved FUFOS' stand på Charlottenborg-utstillingen "Kjærlighet eller Kaos" var der hver dag flere hundre tilskuere samlet på de løpende foredrag med lysbilder, og på de mange spørsmål kunne man merke, at interessen for UFO-saken er sterkt stigende.

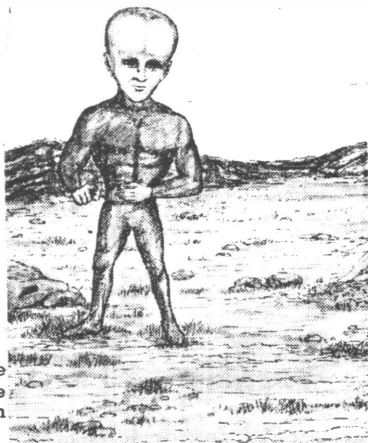
En stille formiddag, hvor der var forskjellige skoleklasser på besøk, la jeg merke til en pent antrukket herre omkring de 60, som flere ganger fulgte foredraget og ble spesielt oppmerksom, når billedserien kom til avsnittet om UFONAUTER, en serie bilder, som er fremstilt på grunnlag av mange vitne-utsagn.

Selv om foredraget er interessant, kunne jeg ikke forestille meg, hvorfor en vanlig tilhører ville overvære det flere ganger, så min nysjerrighet ble vakt, og jeg kom i snakk med mannen. I begynnelsen var han meget tilbakeholden og ønsket ikke å gå i detaljer, men da han så at jeg ikke trakk på smilebåndet eller rystet oppgitt på hodet, kom han litt etter litt frem med historien.

I en time fortalte han om sin opplevelse, mens jeg noterte, og i sannhet er dette en merkelig beretning:

"Jeg har en gang sett og snakket med en slik mann som vist på lysbildet.

I 1955 arbeidet jeg som skogsarbeider ved den Botniske Bukta i Vestra Nordland, hos et par brødre som leverte tømmer til et sagbruk i Mellom Sverige. En tidlig morgen i juli, klokken var omkring 6.00, var vi i full gang med å felle trær, da vi hørte en knasende lyd som et dyr, som maser seg vei gjennom skogen, eller grener som knekker og rasler. Et øyeblikk etter så vi et sigarformet objekt, som slingrende kom flygende mellom tretoppene, mens grener og blad virvlet ned. Min første tanke var, at det var et lite fly som hadde fått vingene revet av, og som nå uten kontroll prøvde en nødlanding. Ca. 3-400 meter fra oss gikk en elv, og det var tydelig at objektet hadde retning mot den. Vi forstod alle tre, at objektet ville treffe bakken i løpet av få sekunder, så vi begynte å løpe i samme retning som den var forsvunnet.

Femten, tyve meter før vi kom ut av skogen, crashet fartøyet på en lysning 30-40 meter fra elven. Jeg vet ikke hva vi hadde ventet, - kanskje et soredøvende brak når bensintanken eksploderte ved sammenstøtet. Men det kom ikke. Ikke en lyd hørtes, men et gigantisk glimt opplyste hele området som en kjempeblitz, så sollyset nesten forsvant. Lyset var så skarpt at vi faktisk kunne se gjennom trærne. Et kort øyeblikk kunne jeg se vannårene inne i trær, som var over en meter i omfang - som et røntgenfotografi. Sekunder senere kom en vakuumbølge, som sugde alt frem mot sentrum av lyset. Vi tumlet alle tre fremover mens grener og blader virvlet forbi oss. Det hele varte sikkert bare en brøkdel av et sekund, men jeg husker ennå hvordan jeg ble kastet mot et tre, tiden stod stille, og hele mit liv passerte revy. Selv skogens normale lyder var opphørt.

Da vi hadde fått samlet oss litt, gikk vi ut i lysningen for å se hva som var skjedd. Der var intet å se ved crash-stedet, kun noen vedstabler lå spredt for alle vinder. Vi så desorientert på hinanden og besluttet oss til å gå tilbake til arbeidet.

Ved skogbrynet ropte den ene av brødrene plutselig: - Her ligger en dverg i uniform. Maskinen må ha styrtet i elven og han er blitt kastet ut. -

Vi stod en stund målløse og stirret på den livløse skikkelsen. Han var liten av kroppsbygning, ca. 110-120 cm høy. Rundt hans kropp vibrerte et hvitt lys som en korona. Da den ene av brødrene ville legge hånden på mannen for å se om han stadig var i live, før han tilbake med et skrik. Han var likblek og sa at han følte det som om han hadde fått flere hundre volt gjennom seg. I det samme slo den fremmede øynene opp og sa på perfekt svensk: - Rør meg ikke, det vil bare gi dere ubehageligheter. Hans tale på svensk var så ren, at brødrene, som talte en svensk dialekt, ikke kunne forstå noe større av det som siden ble sagt.

- Nå vet dere hvem jeg er, sa han. Han visste på forhånd hva vi ville svare og konstaterte bare, at hans spørsmål ble riktig oppfattet.

Plutselig ble jeg helt rolig og så nøye på ham. Han var ikke dverg. Hans kropp var meget harmonisk med brede skuldre og normale former. Han hud var gullig som en asiats. Øynene var dyptliggende og sorte, uten det hvite. Hans ansikt var ille tilredt med et par store sår på kinnbenet og i panden. Han blødde ikke, men huden vesket ved sårene som vann. Hans isse var svakt dunet, og håret nærmest hvitt. Øreflippene var vokset sammen ved halsen og lignet en haifinne. Lebene var rynket, smale og uten farge. Når han smilte beroligende - og det gjorde han ofte - blottet han en rekke små tenner både i over- og underkjeven. Jeg la især merke til at hans hjørnetenner var flate og like brede som to av våre fortenner. Han hender var små med fem slanke fingre uten negler, og når han beveget hånden, så det ut som om ringfingeren var sammenvokset med lillefingeren, ellers beveget de seg samtidig.

Hans uniform var av rødlig metall, som klebet til kroppen. Den fulgte kroppens bevegelser som en flexo-lenke. Hode og hender var fri, men ved føtterne gikk drakten over i et par lukkede sko, størrelse 35-37. Fotsålen var riflet og vibrerte, og jeg tenkte et øyeblikk på larveføtter på stridsvogner.

Den fremmede så på meg og nikket lett. Det var ikke tvil om at han visste hva jeg tenkte. Med de skoene kunne han rulle frem og tilbake uten å bevege benene. Om livet hadde han et bredt sølvskinnende metallbelte med et usedvanlig stort spenne, som lyste svakt med en lyseblå tone, som senere, da han var død, ble mørkeblått. Midt i spennet stod et tegn i gult - UV - som lignet en V, som var innfeldt i en U.

Han visste at jeg studerte ham, og han sa: - Det er draktens skyld at jeg kan være her ennå en stund. Jeg er slått istykker innvendig. Hans høyre hånd forsvant inn i drakten ved hoften, hvor man ikke kunne se noen lomme. Han tok en rektangulær gjenstand frem. Den var på størrelse med en fyrstikkeske med 12 små fordypninger. Med en metallgriffel, som var festet til gjenstanden, stakk han flere ganger i de forskjellige huller. Da han var ferdig, forsøkte han å kaste den et stykke fra seg.

- Rør den ikke, sa han smilende. - Den vil gi bud til mine venner hva som er skjedd, så de ikke kommer og leter etter meg. Hvor jeg kommer i fra, er det også noen som venter. -

Den fremmede lå en stund, som om han sov. Hans hender var knyttet, og det var tydelig at han hadde store smerter. Plutselig ble brødrene lett forvirret og så på hverandre, og uten videre gikk de tilbake til skogen uten et ord. Senere - år etter, når jeg har gjennomgått hendelsen, er jeg blitt overbevist om, at den fremmede på en eller annen måte ba brødrene om å gå, uten å si et ord. Jeg satt og snakket og lyttet til ham i to timer, før han døde."

-o-

Hva som ble diskutert i de to timene, ville ikke vitnet gå i detaljer om. Jeg tryglet og bad, men forgjeves, kun spredte bruddstykker hist og her, som:

- Den fremmede kom fra et sted i nærheten av det stjernebildet som vi kaller ØRNEN.

- der var flere intelligenser fra rommet som besøkte oss, noen så langt utviklet, at vi kun kunne se dem når de materialiserte og dematerialiserte seg for å besøke et parallelunivers på Jordens bane.

- noen besøkende holdt menneskene under oppsikt, og hadde gjort det i årtusener

- andre tok prøver av jorden, med sikte på senere å slå seg ned her - atter andre hadde kontakt med jordboere, og hadde hatt det gjennom århundrer.

Det er forsåvidt likegyldig i denne forbindelse, hva der ble talt om, selv om det hadde vært viktig med ytterligere opplysninger. Jeg forstod på vitnet at det ikke hadde vært det, man sedvanligvis får referert gjennom andre kontaktberetninger.

Vitnet fortsatte:

"Umiddelbart før den fremmede døde, gav han meg en sammenlagt pose fra den usynlige lommen og sa: - Når jeg er død, forsvinner lyset fra min kropp, og du skal trekke denne sekken over meg og sammen med de to mennene bære meg ut i elven, hvor jeg vil forsvinne. Deretter skal dere skylle dere godt i vannet, så dere ikke blir syke.-

Han pustet nå tungt, og jeg kunne se at han ikke hadde lenge igjen. Koronaen om ham ble svakere og forsvant inn mot drakten. Hans lyseblå spenne ble gradvis mørkere og mørkere.

Han så et øyeblikk på meg og smilte. Så sa han noen ord på et sprog jeg aldri har hørt før eller siden. Plutselig slo han over i svensk, og de siste par setninger fikk jeg fanget...

du er kommet uten å ville det
og går bort mot eget ønske
vårt liv er som damp...

Han sa et par ord til, men hans stemme var så svak at jeg ikke hørte dem. Jeg er overbevist om at han bad til en eller annen gud, innen han døde. Jeg var meget beveget.

Med de to brødrenes hjelp fikk vi ham ned i posen og båret ut i elven. Posen luktet av svovel og sved i henderne, som om de var hudløse. Han var ganske tung, mellom 90 og 100 kg. Da posen kom i kontakt med vannet, begynte det å syde og boble omkring den, og vi var klar over at en eller annen kjemisk prosess var i gang. Etter fem minutter var det ikke mere å se, og jeg tenkte om det hadde vært den fremmedes håp å styrte i elven til en hurtig død, istedet for å ligge et par timer og lide, mens en åndelig undermåler stilte en rekke ubegavete spørsmål. Han hadde vel ønsket å dø alene, mens tankene kunne dvele om hans hjem, lysår ute i rommet.

-o-

"Det var visst det hele", sa vitnet og gjorde tegn til å gå. "Jeg ble et par år hos brødrene, men vi talte sjeldent om hendelsen, men jeg tror at vi hver især gjennomlevde det, hver dag. Nå er brødrene døde, og jeg selv husker det, som det var i går. Selv 22 år etter gjenkjente jeg ham straks på deres lysbilde. Det er merkelig. Jeg trodde at jeg var den eneste, som hadde kjenskap til denne type. Jeg har gjennom årene sett mange bilder og tegninger av besøkende fra rommet, men ingen som lignet ham, først i dag!"

Vitnet trakk frem et stykke metall og viste meg. "Se", sa han. Jeg glodde dumt. Det lignet en stor heklenål. - "Hva er det?" Han lo selvsikkert. "Et par dager etter hendelsen gikk jeg omkring der hvor han hadde ligget. Den rektangulære gjenstanden var vekk, men griffelen lå å skinte i gresset. Jeg har beholdt den som et bevis på, at jeg ikke drømte ved høylys dag."

Han snudde og gikk. Og mens jeg måpende stirret etter ham, forsvant han i menneskemylderet. En anonym, som med sin historie og griffel kunne komme på forsiden av alverdens aviser. Jeg tror, at kun fordi beretningen er sann, kan man bære den alene gjennom så mange år. En psykiater kunne sikkert analysere, at et bilde utløste en reaksjon på en lenge gjemt hendelse, som er holdt nede av frykt for å bli latterliggjort. Det finnes kanskje mange lignende beretninger, som aldri når frem - desværre. Det skal i sannhetens interesse nevnes, at jeg selv har skrevet denne beretning i kronologisk rekkefølge, da det som ble sagt og skrevet, kom som bruddstykker hist og her, og i opprinnelig form ville være uoverskuelig, springende og uten sammenheng.

John La Fontaine/UFO ASPEKT 4/77./FWK.

U S A

"De" blir mindre og mindre!

Shirley Ann McCrimon, som er 22 år gammel og bor i Dunn i North Carolina, USA, hevder å ha sett en mann på størrelse med en flaske, ved daggry den 28. oktober 1976. Hun meldte fra til betjent George Robinson ved politiet i Dunn.

Frk. McCrimon forklarte at hun kom hjem kl. 6,20 om morgenen, låste gatedøren opp, gikk inn og tente lyset og gikk så tilbake for å lukke døren, som hun hadde latt stå åpen for å kunne se. Det var på dette tidspunkt, at hun hørte en lyd utenfor, som om noen eller noe beveget seg i buskene, og derfor kikket hun ut. Hun fikk øye på en liten mann som stod og stirret på henne. Hun sa, at han var ikke større enn en cola-flaske. Hun var redd, men også nysgjerrig og holdt øye med ham i adskillige minutter, mens det begynte å lysne av dag. Så ble hun mere motig og rørte på seg. Da hun gjorde det, sendte den små mannen en liten, meget klar gul lysstråle mot hennes øyner. Hun skrek, og den små mannen forsvant rundt vestsiden av hennes hus, og der var det hunder som begynte å gjø.

Hun var ikke i stand til å fortelle nøyaktig, hvordan "colamannen" var kledd. Først mente hun, at han hadde en slags tynn drakt på, men ved nærmere ettertanke sa hun at det var mulig, at han kanskje ingenting hadde på. Hvis det var tilfelle, var hans hud lysebrun. Hun fant senere et fotspor i sin forhage og dekket det til med en plastbeholder og viste det frem for sine vantro naboer.

Hun rapporterte hendelsen til politiet i Dunn, og betjent Robinson undersøkte saken. Mens en journalist intervjuet henne, slepte en liten gutt plastbeholderen langs marken og ødela fotavtrykket, som hun hadde funnet. Men en undersøkelse av det omliggende terreng, avslørte et annet fotavtrykk. Det var meget svakt, men kunne dog måles opp. Det var av samme størrelse, som det avtrykk en gutt fra Dunn, Tonnlie Barefoot, hadde funnet den 12. oktober på en mark ved Jonesboro Road. Fotavtrykket målte 6 cm. i lengden og var 2 1/2 cm. på det bredeste.

Den 8 årige Tonnlie Barefoot, hadde sett en liten mann kledd i blått, da han lekte på marken, mens hans mor plukket erter. Ingen ville tro ham, og derfor lå han og gråt hele natten. Den neste dag fant man de små avtrykkene på det stedet hvor Tonnlie sa, han hadde sett mannen. To dager senere ble et annet sett fotspor funnet omkring 150 meter derfra. Begge sett stod skarpt og ble fotografert.

Canadien UFO Report, vinter 1976/77. UFO ASPEKT 4/77/fwk.

Kommentarer:

Intet objekt er observert i forbindelse med disse to møter med "cola-menn", men den skarpe lysstrålen som ble sendt mot øynene til frk. McCrimon er karateristisk adferd hos ufonauter. Hvis ikke sporene stod igjen som bevis på observasjonen, kunne man være fristet til å betegne det hele som "løgn og forbannet dikt". Men likevel tørr en påstå at størrelsen på ufonautene var i minste laget. Hva sier Jacques Valleè? Dette må jo være noe for ham!

fwk.

UFO OBSERVERT HUNDRE GANGER
I NÆRHETEN AV ATOM-KRAFTVERK.

Som om det var en gigantisk magnet, har et stort kjernekraftverk utenfor New York, vært scenen for 100 forskjellige observasjoner i en tre-ukers periode.

Politi og innbyggere - inklusive en anerkjent sakfører og en forlegger - er så interessert, at man har bygget en kjede av observasjonsposter for å spore UFO-aktivitet i omegnen.

"Jeg så to store metallobjekter på himmelen, og de var i hvert fall ikke laget her på Jorden," fastslo den 33-årige sakfører Warren Berbit. Han hadde sin observasjon, da han i første halvdel av september 1976, kom kjørende på en vei i nærheten av sitt hjem i Suffern i staten New York. Foruten sin juridiske embedseksamen har han to forskjellige ingeniør-eksamener og har erfaring i flycomputere. "Objektene svedde over en senkning i fjellkjeden omkring 10 km. fra det store kjernekraftverk i Indian Point," sa han. Indian Point, ligger ca. 45 km. nord for New York City.

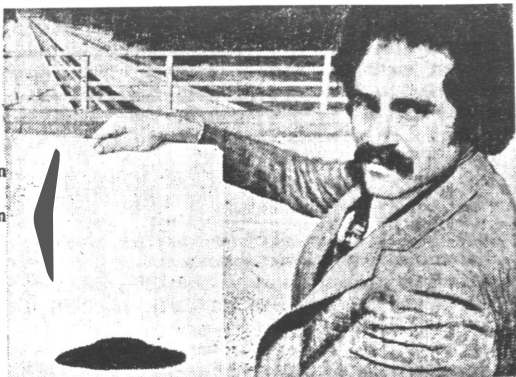
"De var laget av metall og formet som gigantiske suppeterriner som var lagt mot hverandre. Jeg gikk ut av bilen og betraktet dem. De var godt og vel en kilometer borte og ca 70-100 meter i diameter. Den ene beveget seg langsomt fra en vertikal posisjon til en horisontal". Dette var den eneste bevegelse han iakttok.

"Det fins ikke noe i vår teknologi, som kan ha frembrakt slike ting", erklærte han. "De var fremmede."

Dan Cetrone, som er utgiver av en almanak, og som bor i Tomkins Coce på den andre siden av Hudson-floden, direkte over for kjernekraftverket, fortalte: "UFO'ene syntes å bli dratt hen mot kjernekraftverket, og de kom mer i et stigende antall. Min kone og jeg har sett dem ved adskillige leiligheter. De er sylindriske og omgitt av et klart, blinkende lys, normalt er det rødt, grønt og hvitt."

I samarbeide med det lokale politi, opprettet Cetrone på egen bekostning et system av UFO-observasjonsposter, bemannet med frivillige.

"Nå får jeg av politiet referert alle observasjoner i området til nærmere undersøkelse", fortalte han. "I en tre-ukers periode sist i august og først i september, undersøkte vi hundre forskjellige observasjoner".

Warren Berbit viser en tegning av de to UFO'ene han iakttok, mens han kjørte i sin bil.

Politibetjenten Bill Patrick er en av dem som jobber sammen med Cetrone ved undersøkelsene. "Jeg har aldri trodd på UFO'er før, men det som nå er skjedd, har overbevist meg. Jeg har sett UFO'er, sylindriske i formen og med et blennende lys, over og i nærheten av kraftverket. Og et stigende antall observasjoner blir rapportert til politiet."

National Enquirer, 01.02.77./UFO Aspekt 4/77.

Vest—Tyskland

FLYGENDE DISKOS VEST
FOR HAMBURG.

I UFO-Nachrichten, april 1977, beretter Walter Schilling fra Hamburg følgende:

"Mandag den 7. mars -77, kjørte jeg til Wedel i Holsten,

det var solskinn og jeg ville ut på en spasertur. Da jeg henimot kl. 14.00 var i utkanten av Haseldorfer Marsk (sydvest for Brokdorf) og var i ferd med å krysse en eng - hørte

jeg en stille elektrisk summen i luften, og den ble plutselig så høy at jeg kikket opp. I sammen øyeblikk hvislet og hylte det bak meg, og et stort flatt, flygende objekt kom seilende over meg i en høyde av 30 til 40 meter, og de hadde en diameter på ca. 15 meter. Objektet kunne ikke blitt dekket av håndflaten!

Walter Schillings foto av det flygende objekt ved Brokdorf.

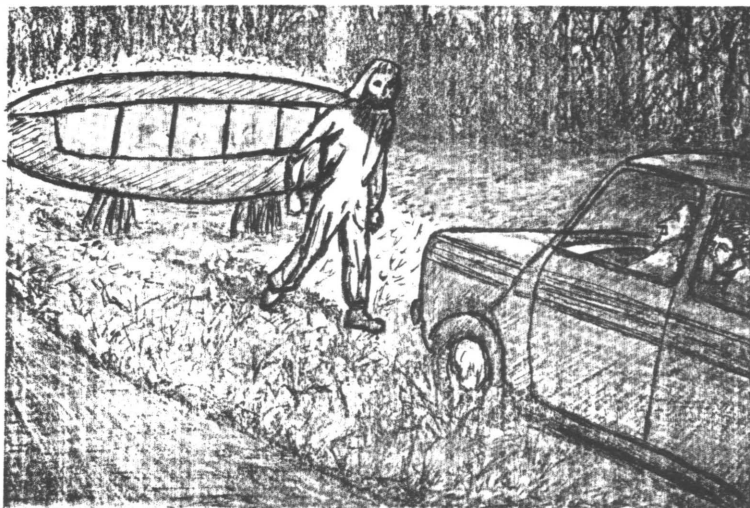
Jeg så ganske tydelig runde vinduer, som skinte mørkeblått og løp rundt om hele det flate objektet som i overkant hadde en tårnaktig oppbygning, som var gjennomsiktig og glimtet sølvaktig i solen, som om der utgik en fluorescerende stråling fra den. Desuten var der ved siden av det sølvaktige tårn, en flat roterende skive i en lysegrønn farge, mens objektets skrog hadde en lys beige farge. Undersiden lyste blått.

Først var jeg simpelthen bare forbløffet, og jeg tenkte minst på fotoapparatet som jeg hadde med. Det flate objektet var da allerede ved den andre enden av engen ca. 80 meter fra meg, og jeg grep fotoapparatet og trykket av. Etterpå ville jeg ta ennå et bilde og hadde da også det fremmedartede objekt i søkeren, men nettopp da skjøet objektet med en hylende lyd og en uhyggelig fart rett opp i luften, og i løpet av en tre-fire sekunder var der ikke mere å se. Det gikk så hurtig at jeg et øyeblikk trodde at jorden ville forsvinne under meg. Så hurtig kan ingen Phantom-jager stige og heller intet hemmelig luftfartøy her fra jorden. Jeg er helt overbevist om, at dette flygende objekt var et fremmed romskip fra et annet solsystem, som jeg ved et sammentreff av lykkelige omstendigheter så, hørte og fotograferte.

UFO Aspekt 4/77.

England

 UFO OG UFONAUT I SØLVDRAKT SETT VED WINCHESTER I ENGLAND.

Vitnene til denne UFO-hendelse er fru Joyce Bowles, som er 42 år gammel og ansatt ved de britiske jernbaner, samt Edwin Pratt, som er 58 år og forhenstående landbruker.

De forlot fru Bowles' hus i Winchester kl. 20.50 søndag den 14. november 1976, for å hente hennes 17-årige sønn på Chilcomb Farm, omtrent 5 km. borte, hvor han hadde besøkt en venninde. Da de dreiet inn på hovedveien, la de merke til et rød-gult lys på himmelen. Etter en tid forsvant det, kom så til syne igjen, skjønt denne gang var det bare fru Bowles, som så det, og hun mente at det dykket ned mot den lavtliggende vei som de skulle svinge inn på.

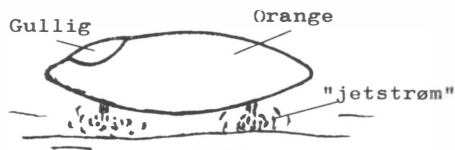
De kjørte nå til venstre inn på Chilcombveien. Denne er smal, og på høyre side kantet med et gressbevakst område som er omtrent 15 meter bredt og bakgrunnen er bevakst med busker.

Like etter at de var svingt inn på denne veien, begynte vognen å dirre og ryste, som om den skulle gå i stykker. Fru Bowles mistet kontrollen over bilen, og Pratt grep rattet i et forsøk på å få bilen til å bli på veien, men forgjeves.. Bilen fór diagonalt bort fra veien og ut på gressrabatten, hvor den omsider stoppet. Under hele denne episode gikk motoren for fullt - skjønt fru Bowles sa, at hun hadde fjernet foten fra gasspedalen - og lykten lyste 4 ganger sterkere enn normalt.

Da bilen stoppet, fikk vitnene øye på et glødende, rødgult, tilsynelatende sigarformet objekt, som var fem meter langt og befant seg ca. 30-40 cm over jorden og fem meter foran bilen.

Motoren gikk stadigvekk, så Pratt strakk armen frem og stoppet den. Fru Bowles var nå meget skremt. Det viste seg at objektet hadde strålerør i bunnen, hvorfra det strømmet damp eller røk ut. I den venstre del av objektets topp var der et vindu, hvorfra tre hoder kikket ut.

Det kom en mann ut av objektet, skjønt der ikke var noen synlig dør - han gikk simpelthen gjennom siden av objektet!. Denne mannen var omtrent 1,80 høy, temmelig slank og iført en drakt som var sølvaktig i fargen, og som nærmest lignet en kjeledress laget av folie med noe som lignet et lynlås, som gikk helt opp til haken. Drakten syntes å flagre, skjønt det var vindstille. Mannen gikk henimot bilen og nådde den på 4 til 6 steg. De la ikke særlig merke til hans hender og føtter. Han hadde ikke noe på hodet, og vitnene kunne se at han hadde langt, blondt hår, som var børstet vekk fra panden, og som krøllet seg i nakken, og et mørkt skjegg. Huden var blek og klar.

Da han nærmet seg bilen, hørte fru Bowles en fløyende lyd, men Pratt hørte ikke lyden. Da ufonauten nådde hen til bilen, bøyde han seg inn over den, la en hånd på taket og stirret inn. Hans nese var av normal lengde, men var helt spiss. Øynene var lyserøde, som på en albino-kanin, hele øye-eplet hadde denne farge, iris og pupill kunne ikke skjernes. Fru Bowles husket, hvor gjen-nomborende vesenets lyserøde øyner var, og da hun vendte seg bort, kunne hun stadig se lysplettene, som når man har stirret mot solen.

I det han så inn i bilen ble fru Bowles grepet av panikk og grep tak i Pratt. Hun merket at hans tøy varusedvanlig varmt. Pratt sa: "Mannen kikket på meg, og jeg tror han overførte en kraft, som beroliget meg." Mannen stod ved siden av vognen i omtrent to minutter og gikk så hen til baksiden av den. Pratt ville gå ut, men fru Bowles nektet ham det. Mannen viste seg ikke igjen, og da øyenvitnene så forover igjen, var objektet forsvunnet.

Pratt tilbød seg å kjøre bilen da fru Bowles var temmelig rystet over opplevelsen, men hun ville ikke la ham gjøre det, da det ville bety at en av dem måtte gå ut av bilen. Så startet fru Bowles bilen og forsøkte å kjøre frem, men den rørte seg ikke. Det var, som om de støtte mot en usynlig mur, som holdt dem tilbake. Hjulene spant, og motoren stoppet. Fru Bowles forsøkte for annen gang, og nå kjørte vognen uten vanskelighet. Hun stoppet på veien og tente en sigarett og kjørte videre for å hente sin sønn knapt en kilometer der ifra, og de ankom Chilcomb Farm kl. 21.02. Begivenheten hadde vart i ca. 7 minutter.

På tilbaketuren viste Pratt julmerkene i gressrabatten. Den kvelden kjørte han hjem med 60 miles i timen og var meget rolig. Siden et uhell for tre år siden hadde han ikke turdet kjøre mere enn 50 miles i timen. Neste morgen tok han sin kone med ut for å vise henne hjulmerkene, men de var nesten helt vekke, og objektet hadde ikke etterlatt noe spor.

Edwin Pratt følte seg rolig og avslappet i en uke etter begivenheten. Joyce Bowles fortalte, at hennes bil kjører bedre nå enn før begivenheten, og hun behøver ikke lenger bruke chok'en. Hun kunne ikke spise i tre dager etter opplevelsen og var meget nervøs en tid. Nå og da er hun plaget av et utslett på høyre side av ansiktet, især når hun har passert stedet hvor hendelsen fant sted. Uret, som lå i en av hennes lommer den kvelden, går betydelig hurtigere nå. Hun sier at hun føler seg som et annet menneske med fornyet indre styrke.

Under intervjuer med fru Bowles, er det fremkommet at det ofte forekommer en slags poltergeist-fenomener i hennes nærvær. Hun forteller at hun siden barndommen har vært fulgt av psykiske manifestasjoner. Disse fant sted i hennes hjem, på hennes arbeidsplass, og til og med i hennes bil. Detskjær, at ting beveger seg av seg selv, eller flyger gjennom luften. Engang var det noen vesker som flyttet seg fra baksetet til forsetet i hennes bil; denne begivenhet ble overvært av fru Pratt. Fru Bowles kunne vise noen merker på det malte treverk på hennes stuedør, og hun fortalte oss at de kom fra noen små lysestaker på kaminhyllen, som kastet seg tvers gjennom rommet. Disse fenomener finner kun sted, når fru Bowles er tilstede, og de synes å følge henne hvor hun enn er. Fru Bowles ser også ofte den spøkelsesaktige skikkelsen av en hvitkledt dame, som hun beskriver som en nonne. Andre har også sett denne damen, men ingen har sett henne så klart eller med så mange detaljer som fru Bowles. Hun insisterer dog, at den sølvkledte mann, som hun og Pratt møtte ved veikanten, var helt annerledes - langt mere materiell enn nonnen, som er blitt sett i hennes hjem, hennes hage og på hennes arbeidsplass. Fru Bowles mener, at denne åndelige kraft er velvillig innstilt overfor henne, for hun har erfart at bildøren låser seg selv, når hun selv glemmer å låse. Hun fortalte også, at hun er healer, og den psykiske aktivitet har en tendens til å bygge seg opp, inntil hun bruker sin helbredende kraft, og så slutter fenomenene for en tid og oppbygges så gradvis igjen. Noen av disse aktiviteter har ikke forekommet siden hennes UFO-opplevelse.

I dagene omkring begivenheten i Winchester ble det rapportert ytterlig 7 observasjoner, under hvilket adskillige mennesker så et UFO på himmelen. Det mest interessante tilfellet dreier seg om en hr og fru Haines, som så en sølvkledt mann ca. 10 km. fra stedet hvor fru Bowles og Pratt hadde sin opplevelse.

Der er selvfølgelig ingen beviser for, at det som Joyce Bowles og Edwin Pratt forteller, er sant, men de andre observasjoner på egen syns synes å understøtte deres utsagn. Det ville også være vanskelig å forstå, hvilket motiv de skulle ha for å lage historien selv for offentliggjørelsen har latterliggjort dem betydelig, ikke bare vitnene selv, men også deres familier.

Og det var særlig tydelig under intervjuene, at de var godt lei av hele afføren. De psykiske ved saken har også betydning. Som tidligere beskrevet har fru Bowles en enorm psykisk energi og kunne kanskje ved hjelp av denne på en eller annen måte "produsere" begivenheten, eller en kraft som vi ikke kjenner, kunne bruke hennes latente psykiske energi til å manifestere seg og bli synlig for de to vitner. Uansett hva svaret er, skulle det ikke lenger være tvil om, at psykiske krefter og manifestasjoner kan ha en eller annen forbindelse med UFO-opplevelser og fenomener, som er forbunnet med disse.

Flying Saucers Review, februar 1977 / UFO Aspekt 3/77.

UFO-OBSERVASJONER OVER

ESTLAND

UNDE RLIG "TALLERKEN" MED ANTENNER.

Den 19. april 1968, kl. 22.35 i Tallinn, observerte Agnes, 70 år, fra sitt vindu, plutselig et objekt som minnet henne om et vaskefat, eller to runde sammensatte askebegre.

UFO'et utstrålte et sterkt rødt lys som opplyste gaten og hele fremsiden av huset. Det kom bakfra og fløy rett over huset i nord-østlig eller østlig retning, altså mot Kopliparken og Paljasaanøya. Man kunne se at mellom den øvre og underste delen av fartøyet fantes en slags forbindelse som hadde to triangulære "horn" festet på seg.

Det fremste hornet pekte opp, og det bakre ned. Ved hornenes feste-punkter og aller lengst ut, lyste sterke røde lys som opplyste om-givelsene. Selve UFO'et avgav et grønt skjær, og dets konturer var klart synlige. Det fløy lavt og jevnt, langsommere enn et fly og hurtigere enn et luftskip (en gang hadde Agnes sett en Zeppelinlinjer). Det høstes ingen lyd. Observasjonen varte omtrent ett minutt. Neste dag så den eldre damen noen fly, og de var helt annerledes enn det hun så dagen før.

-o-

Grått, gnistrende og illeluktende!

Denne hendelse fant sted i Raunamoisa, i nærheten av Kaldas buss-stasjon, i slutten av august 1969. Det var lettskyet, kaldt og sterk vind, men solen var fremme når dette hendte.

Syv-årige Tåt, skynte seg sammen med sin venn til kinoen. Klokken var nesten fem. På vei oppover en bakke, stoppet han litt for å hvile. Da han kikket opp mot himmelen, så han et merkelig grått objekt rett over seg. Det var firkantet og hadde tre mørke flekker. Fra den ene siden skjøt en stang ut med et lite platå på.

Gutten stod og kikket på den en stund, og plutselig sprutet gnis-ter ut fra den ene siden og objektet begynte lydløst å fly østover med stangen i fartsretningen, og forsvant på et øyeblikk. Straks etter merket gutten en fæl lukt som han ikke kunne definere.

Tåt løp så videre for ikke å komme forsent til filmen. Hans kamme-rat som hadde sprunget i forveien, hadde ikke sett noenting. Da de returnerte fra kinoen, lå den fæle lukten igjen på samme sted hvor han observerte det merkelige objekt.

-o-

ILD FRA "SIGAREN".

Studerer man internasjonal UFO-litteratur kan man knapt finne noen observasjon der lysende "ildkuler" kommer ut fra et sigarformet UFO. Men natten til den 2. november 1969, inntraff dette i Estland. Blandt vitnene befant seg Jüri og hans kammerat Toivo, med sin bror og sine foreldre.

Denne kvelden var de hjemme hos Toivo, som bor i Männiku, ett av Tallinn-distriktene. Toivo, hans bror Ulo og Jüri har her beskrevet sin observasjon av de mange sfæriske objekter som kom ut fra en "sigar" som stod urørlig på himmelen.

"Det hele begynte ved 01.40-tiden(egentlig hadde det sterke lyset vært der tidligere, men uten at noen direkte hadde lagt merke til det). Vi satt akkurat og lyttet på radio Swedens popmusikk-sending på tysk, da plutselig et blennende hvitt lys skinte opp rett uten-for vinduet. Det ble lyst som dagen, men vi visste ikke hva vi skulle tro, ettersom vi ikke hørte noen torden. Ganske snart inn-traff det igjen, og nå sloknet alle våre lamper og radioen tonte bort. Vi trodde faktisk at en sikring hadde røket et sted, men hva kunne det blennende lyset ha vært for noe? Og hvorfor hadde vi ikke hørt noen eksplosjon e.l. ?

Vi så at lyset fortsatt kom fra et sted ovenfra. Ett av vinduene som vendte mot Skau, d.v.s. sydlig, var dekket av tykke gardiner og det virket som om det var fra dette hold lyset blafret opp. Da det lyste opp igjen for tredje gang, sprang vi til dette vindu, drog fra gardinene og fikk se et fantastisk syn. - Mot oss dukket der opp en blennende ildkule og på samme tid sloknet ennå en gang lyset i stuen som i en kinosal. Bare en glødelampe glødet svakt, og radioen sluttet å spille. Den siste låten i pop-programmet hadde såvidt kommet igang.

"Nå var vi sikre på at det var et UFO. Vi hadde lest litt om dem i forskjellige blad og aviser. Toivo sprang til vinduet i korridoren for å se hvilket sted ildkulen hadde tatt veien. Senere beskrev han for oss hvordan han fra vinduet hadde set "ildkulen" gå nesten over hustaket og siden ned mot skolen i Männiku, for så å fortsette mot Nomme (sikkert mot havet). Toivo hadde hørt en fresende lyd da kulen passerte over huset. Vi befant oss i annen etasje.

Da det sterke lyset forsvant, så vi ganske klart mot skyene i bakgrunnen, et stort svart sigarformet objekt (flere hundre meter over bakken) som utstrålte et rødviolett lys. På underdelen av objektet var dette lyset i en mørkere nyanse. Det reflekterte sammen med måneskinnet i snøen på marken. Vi kunne også se stjerner mellom skysprekkene.

Det sigarformete fartøyet befant seg i en opprettstående stilling og omtrent 1 1/2 km. ifra oss. Plutselig åpenbarte det blennende lyset seg igjen. En lysfleck (eller "ildkule") kom frem fra stedet der det mystiske fartøyet stod. Det fløy hurtig nordover, stoppet og stod stille!, endret siden kursen og forsvant fra vårt synsfelt. Lyset fra kulen var så sterkt at vi ikke kunne se det større mørke fartøyet med sitt violette lys.

Toivo, som stod ved korridorvinduet, så også denne ildkulen som tydeligvis hadde fulgt etter den første. Da kulen hadde endret retning, sløktes lyset og vår radio tonet bort igjen. Så fort det sterke lyset fra kulen forsvant, lyste lampene, og nattens pop-sending fikk avslutte. Vi så også at ingen lamper lyste i naboskapet. Jüri og Ulo, sånå fra rommet at det violette lyset rundt "sigaren" begynte å blafre, hele fartøyet likesom skjolv, det røde lyset mørknet og... plutselig var det vekk! Det var som om fartøyet bare ryktes bort. Nå sluttet også lørdagens sending fra Radio Sweden - klokken var 01.45.

Guttene sat "pal" ved vinduet hele natten, men intet mere skjedde. De diskuterte hva de hadde sett og mente det var synd at de ikke hadde gått utenfor huset. "Vi var redde for at fenomenet skulle ta slutt i mellomtiden".

Etter denne hendelsen var hele gatebelysningen ute av drift et par netter. Senere hørte de fra andre mennesker at de også hadde observert fenomenet Toivo Og Ulos foreldre hadde vært i sitt soverom). Spesialister betrakter dette som en av de beste UFO-observasjoner som er gjort i Estland etter krigen.

-o-

LYSENDE "SIGARER".

Følgende hendelse inntraff tidlig på morgenen ca. 03.30, den 7. august 1975, i Anija, 6 km. fra Kehra. Peeter, en av vitnene forteller: "Vi kom fra en fest i Kehra, og det var en stille sommernatt. Da vi hadde nådd Anija, stoppet vi en stund i hagen vår for å prate. Plutselig glimtet det sterkt bak oss. Vi snudde oss samtidig og så et lyst sigarformet objekt på vesthimmelen. Det stod nesten vertikalt men lutet en anelse til siden. Snart ble objektet lysere, og en

stund var hele himmelen opplyst som om det var lyset som var årsaken. Lyset gikk siden ned til den opprinnelige styrke som i begynnelsen av observasjonen. Litt senere forsvant "sigaren". Det hele varte i 15-20 sekunder og ingen lyd ble hørt. Fargen holdt seg konstant som var lys hvit hele tiden".

Lengden på fartøyet ble beregnet til å være 1 1/2 ganger større enn fullmånen som var på himmelen under observasjonen. Høyden over horisonten var ca 45°. Foruten Peeter, var også Vilma (19) og Törje (13), hans søsken, vitne til hendelsen. Peeter selv så det hele som en typisk UFO-hendelse fra begynnelse til slutt. Han mener at det er den eneste forklaring på fenomenet.

-o-

DET GLØDER I SKYENE !

Om kvelden den 13. februar 1976, klokken 20.30, satt Helgi i en bil som kjørte fra Lätiküla mot Tartu. Bilen kjørt av en venn.

Omtrent 10 km. fra Tartu, la han merke til et glødende objekt på den iøvrig klare kveldshimmel. De stoppet bilen og gikk ut og så i retning mot Tartu et eggformet objekt som utstrålte lys. Det stod rett opp vertikalt, og minnet om en julegran fordi at den violette "åpenbarelsen" var dekket av blå flekker (vinduer!). Det ukjente objektet stod stille i ca 10 minutter, siden lutet det seg mykt til høyre og begynte å fly vestover.

Det er ikke tvil om at denne beskrivelse tegner en ganske typisk UFO-observasjon. Forresten ble samme flygende fartøy, på samme tid, observert også i Tartu.

••

G I C O F F Information 3/77.

Finland

LYSSTRÅLE SLÅR NED UNGDOM.

Det mest interessante UFO-tifellet i 1976, fant sted 12. november omtrent kl. 20.00 om kvelden i byen Oulu. Syv unge menn observerte et blågult lys på nordvesthimmelen. Etter 10-15 minutter viste to lys seg i nordøst. Samtidig la ungdommene merke til to gule lysende kuler på vesthimmelen i en avstand av 30 til 40 meter.

Størrelsen og lysstyrken på objektene varierte. Kulene svevet i en høyde av en og en halv meter og hadde en diameter på 1 1/2 meter når de var på det største. De var da uklare.

To gutter (Eero Lammi, 19, og Seppo Moilanen, 15) nærmet seg objektene, men da de var ca. 10 meter fra det nærmeste objektet, sviktet motet hos dem og de snudde for å gå tilbake.

Plutselig oppdaget Eero Lammi et sterkt glimt foran og over seg og følte smerte i brystet. Verden rundt ham ble rød for hans øyne, og så ble alt mørkt. Kammeraten hans så hvordan en skarp lysstråle traff Eero i brystet, gikk gjennom kroppen hans og traff bakken ca. en meter bak føttene hans. Guttene skrek av smerte og mistet bevisstheten. Musklene hans var blitt totalt stive og pulsen var helt nede på 40.

Kammeratene hans bar ham til en hytte 5 minutter borte. De lysende kulene var etter angrepet på guttene forsvunnet. Senere på kvelden kom dusinvis av røde flekker til syne på guttens bryst ovenfor de nederste ribbeina, og et område på ryggen ble rødt. Fargen på flekkene minket gradvis og forsvant i løpet av en dag. Guttene mente at det ikke var noen grunn til å hente lege. Mange naboer hadde observert det blågule lyset i nordvest, men de hadde ikke sett de lysende kulene. Saken er blitt slått stort opp i skandinaviske aviser og tidsskrifter.

The UFO Research of Finland/Report 4/76/overs: R.Ellingsen.

BRASIL—USA

TO "TVILLINGHENDELSER" i BRASIL 1975,
og USA 1966.

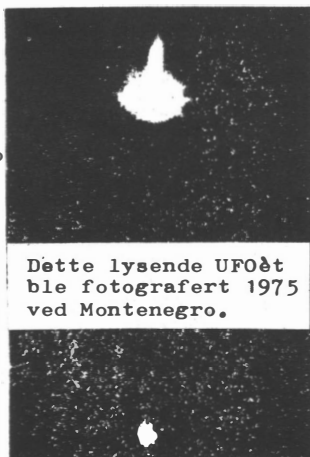
Den 7. desember 1975 iakttok alle innbyggerne i Vila Harmonia, Montenegro ved Rio Grande du Sul, i Brasil, et UFO. Et foto av UFO'et har denne påskriften: "Den viktigste hendelsen i vår tids historie".

I to timer iakttok 200 personer et lysende UFO, som svevde over hustakene. Den første observasjonen ble rapportert kl. 21.30 til Joao Bertholdo Rambo, av J.E. Dittrics. Etter meldingen om UFO'et besluttet Bertholdo seg for å gå ut på gaten for selv å se hva det var for noe.

Han så da gjenstanden fly over himmelen med en utrolig hastighet, samtidig med at den gjorde hurtige bratte kast. Han gikk inn igjen etter et kamera for å ta et foto av gjenstanden.

Sønnen, Pio Jose Rambo, som er fotograf i Sao Leopoldo, var på besøk over natten. Han brukte en Konica Auto Reflex 33 m/m og blender 1,2 med eksponeringstid: 15 sekunder.

Pio tok fotoet oppe fra hustaket, trass i at han hele tiden fryktet å bli stråleskadet. Han sa at skinnet fra gjenstanden virket som om det "så" tvers gjennom menneskeøyet. Gjenstanden fløy hele tiden i høyresvinger, og det er én av likhetene med USA-hendelsen.

Dette lysende UFO'et ble fotografert 1975 ved Montenegro.

Pio Jose, kom tilbake en uke senere og fotograferte samme sektor av himmelen for å bevise at den lysende gjenstanden på det tidligere fotoet virkelig var et UFO, og ikke noe annet lyspunkt på himmelen.

Et annet vitne til observasjonen, Edmundo Dietrich, sa: "Den kvelden så jeg en lysende gjenstand på himmelen som fløy på kryss og tvers med en enorm hastighet. I blandt "gjemte" den seg bak et eucalyptustre. Den var mer eller mindre likt solreflekser fra et speil.

Et annet vitne, Beariz Dresch, 14 år, mente å ha sett to UFO'er natten til den 7. desember. Det var hvite lys som fløy hurtig og hadde en lysende strålebunt. I blandt forsvant det veldig hurtig, presis som når man slukker en lampe. Hennes søster Sirlei, 16 år, var vitne til hendelsen...

Liknende UFO i New Jersey.

En hendelse som er i overensstemmelse med det i Brasil, inntraff den 11. oktober 1966, i Wanaqu-området i New Jersey, USA.

Klokken var 21.15, og sersjant Ben Thompson, patruljerte rundt reservatet. Han hadde akkurat mottatt en samtale fra politen i Pompton Lakes hovedsentral i samme kommune, hvor man spurte ham om han så noen ukjente flygende objekter. Han kjørte til området hvorfra rapporten var kommet, ca. 5 minutter med bil. -Der iakttok han et klart skinnende lys som stod stille på himmelen.

Dette varte 2 til 3 minutter, hvorefter gjenstanden begynte å flytte på seg. Lyset var intensivt klart og like stort som frontlyset på en bil. Når Thompson kjørte sakte fremover, gjorde gjenstanden vinkelrette bevegelser til høyre og nedover. Alle disse forflytninger ble gjort vinkelrett til nord og til øst. Gjenstanden syntes å befinne seg på 75 meters høyde, og 75 meter lenger borte, og Thompson beskriver den slik:

"Ta en basketball og skjær et hull i den, plasser siden en fotball i dette hullet, la deretter andre siden av fotballen stikke ut av basketballen - omtrent slik så gjenstanden ut (anm: amerikansk fotball) Da gjenstanden flyttet seg øst og vestover liknet den mest en diskos, men når den fløy sydover, så man den andre siden av den".

Thompson sa at lyset var meget klart hvitt, så klart at man ikke kunne se hva som var bak lyskilden. Det forflyttet seg med utrolig høy hastighet.

"Jeg skulle mene at det tilbakela flere kilometer på den tiden det tar å stige inn i en bil, og ut igjen".

Ved et tilfelle satt Thompson igang det roterende varslingslyset på sin patruljebil. Da fór gjenstanden i vei opp mot Cooper Swamp Mountain. Det virket som det fløy rett inn i fjellet.

"men jeg syntes at det var som om lyset hadde sloknet", sa han, og fortsatte: "gjenstanden hadde et slags tåkehylster omkring seg da det fløy avsted bort fra meg med stor hastighet".

Thompson hørte ingen lyd fra gjenstanden, og han var helt sikker på at det ikke var fly, han beskrev dessuten to merkelige bivirkninger, forårsaket av gjenstanden, og forteller:

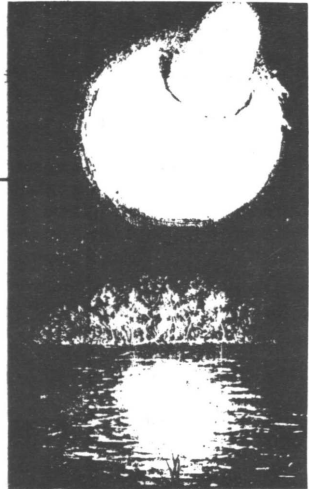
"Da den fløy over trærne på fjellet mot vest drog gjenstanden likesom sammen tretoppene. Med andre ord, den søg dem sammen. Den fikk også vannet til å følge med opp. Det ble sugd oppover, og når gjenstanden fløy bort fra området, falt vannet ned igjen.

For å slutte denne noe merkelige beretningen av sersjant Thompson, var luftrommet umiddelbart etter UFO-observasjonen, fylt med fly. Der var 7 helikoptere og 10-12 jetfly.

"Jeg har aldri tidligere sett 7 helikoptere på en og samme gang i dette området, og jeg har bodd her i 40 år", sier Thompson. Han kunne ikke identifisere flyene, men sier at nærmeste flybase er Stewart Air Force Base i Newburgh.

Flyvåpenet forsikret, at de ikke hadde sendt opp noen fly eller helikoptere til området!

Skylook, mai 1976/UFO-Information 3/77.

Tegningen gjengir den lysende gjenstanden som sersjant Ben Thompson iakttok i New Jersey 1966.

Spania

LUFTFARTSSJEF I SPANIA:

"JEG SÅ EN FLYGENDE TALLERKEN".

Den siste rapporten om en "flygende tallerken" som er sett, er svært lik hundrevis av andre rapporter, som er arkivert i Det Spanske Luftministeriet i Madrid.

Forskjellen på denne og på de andre rapporter er, at denne ikke er blitt arkivert, eller gått i glemmeboken - rapporten kommer nemlig fra en av spanias toppoffiserer i luftforsvaret, general Carlos Cavena (sjef for det spanske luftforsvaret på Kanariøyene.)

Han rapporterer selv å ha sett et UFO sirkle over landsbyen Sabad, som ligger i et isolert strøk av øya. Det ventes at hans uttalelser kan få frem opplysninger om UFO-saker som nå arkiveres i Det Spanske Luftfartsministerium. Han sa videre, at UFO'et utstrålte et skarpt lys, og at det holdt stor hastighet.

Han sier at "tallerkenen" han observerte, bare brukte 2 sekunder på å tilbakelegge en distanse på 12 engelske mil, som er avstanden til nærmeste landsby.

Generalen sier videre at han som offiser i Det Spanske Luftforsvar har samme oppfatning som andre offiserer rent offisielt, men personlig tror han at UFO'ene kommer fra andre solsystemer.

Generalens rapport ble dagen etter bekreftet av en meget kjent lege dr. Francisco Padron, som hadde opplevet omtrent det samme den omtalte kvelden.

"Jeg kom kjørende langs en ensom vei, da jeg plutselig så et rundt objekt, ca. 40 fot i diameter, det svedde over meg en stund", sier legen. Det utstrålte et blåaktig lys, og da gjenstanden var ca 20 fot over bakken kuttet radioen min ut, men hovedlysene på bilen var fremdeles i funksjon. Jeg passerte rett under gjenstanden, og så silhuetter gjennom en slags båt-ventil, to veldig store figurer, kledd i lyserødt. Deretter lettet gjenstanden og forsvant i retning av Tenerife."

En ledende autoritet i UFO-saker i England, Jarlen av Clancarty, sier at det er meget interessant at en tjenestegjørende offiser med så høy rang som general, står frem og bekjentgjør at han har sett Ufo, og tror de er besøkende fra verdensrommet. "Såvidt jeg kan huske, er det første gang en offiser med så høy rang virkelig snakker rett ut om tingene".

William Bond, Madrid/Clive Scott overs./bearb. E. Nielsen.

ET KONTROLLSYSTEM AV UFO'er RUNDT JORDEN OVERVÅKER OSS !

Den franske forsker Jacques Vallée, tilhører en internasjonal krets av vitenskapsmenn fra seks forskjellige vestlige land, som utveksler enhver oppnålig opplysning om UFO'er for å være så informerte som mulig om disse fenomenene. Vallée er overbevist om at UFO'ene har lagt et kontrollsystem rundt om vår planet.

På jorden fins det tallrike forskere og vitenskapsmenn som går inn for å studere UFO-hendelser grundig. Ved siden av sin virksomhet som universitetslærere eller vitenskapsmenn, utveksler de opplysninger uten å underrette massemediane. Disse forskerne utgjør så og si et hemmelig nett. De videregir sine opplysninger pr. brev. Det dreier seg om ca. 100 vitenskapsmenn fordelt blandt 5-6 vestlige land. Denne krets har besluttet seg på å finne frem til alt som er verdt å vite om UFO'er. De vil undersøke hvilke banebrytende følger UFO-forekomstene har på vår intellektuelle tenkning. De har gitt seg selv navnet: "det usynlige kollegium".

Jacques Vallée henviser til følgende kjensgjerning at der åpenbart er innrettet et kontrollsystem rundt om vår planet. Vallée er forøvrig oppdageren av en "lov" om UFO-tilsynekomster, oppkalt etter ham selv. Han fastslår, at der i årene 1949-1957 bestod en sammenheng mellom UFO-forekomstene og den skiftende avstand mellom jorden og mars.

Medlemmene av "det usynlige kollegium" er vitenskapsmenn som har spesialisert seg i biologi, informasjonsvesen og andre vitenskapelige grener. "Jeg spår", forsikrer Vallée, "at i løpet av få år vil alle nasjoner gi sine beste naturforskere og spionasjeorganisasjoner til oppgave å beskjeftige seg grundig med UFO-problemene". Vallée er astronom, matematiker og rådgiver for den amerikanske rominstitusjonen NASA. Dessuten er han tilknyttet forskningsgruppen Palo Alto i California, som beskjeftiger seg med parapsykologiske forekomster. Denne franske vitenskapsmann, som i dag arbeider i USA, har studert alle mulige saksaker om UFO'er; disse er fremstilt på luftbasen Wright-Patterson og dekker hele USA-området.

Neue Weltschau, 21.oktober 1976/UFO-Aspekt 4/77. Artikkelen er noe forkortet.

**FØRTELL
DINE
VENNER
OM
RAPPORTNYTT**

LES OGSÅ

NORSK UFO FORUM

NORSK UFO CENTER[®] to tidsskrifter